Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0641/2017 }
B8-0643/2017 }
B8-0644/2017 }
B8-0645/2017 }
B8-0646/2017 }
B8-0647/2017 } RC1

15.11.2017

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:
ECR (B8-0641/2017)
Verts/ALE (B8-0643/2017)
GUE/NGL (B8-0644/2017)
S&D (B8-0645/2017)
ALDE (B8-0646/2017)
PPE (B8-0647/2017)

w sprawie Madagaskaru
(2017/2963(RSP))

Cristian Dan Preda, Tomáš Zdechovský, Pavel Svoboda, Lefteris Christoforou, Dubravka Šuica, Tunne Kelam, Eduard Kukan, Marijana Petir, Jarosław Wałęsa, Laima Liucija Andrikienė, Mairead McGuinness, David McAllister, Jaromír Štětina, Romana Tomc, Željana Zovko, Patricija Šulin, Giovanni La Via, Manolis Kefalogiannis, Maurice Ponga, Adam Szejnfeld, Joachim Zeller, Bogdan Brunon Wenta, Sandra Kalniete, Milan Zver, Roberta Metsola, Andrey Kovatchev, Lars Adaktusson, Seán Kelly, Deirdre Clune, Krzysztof Hetman, Michael Gahler, Inese Vaidere, Ivana Maletić
w imieniu grupy PPE

Elena Valenciano, Victor Boştinaru, Soraya Post, Boris Zala
w imieniu grupy S&D
Karol Karski, Ruža Tomašić, Charles Tannock, Jan Zahradil, Notis Marias, Jana Žitňanská, Ryszard Czarnecki, Angel Dzhambazki
w imieniu grupy ECR
Louis Michel, Javier Nart, Hilde Vautmans, Izaskun Bilbao Barandica, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Dita Charanzová, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, Fredrick Federley, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk, Patricia Lalonde, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Robert Rochefort, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Ivo Vajgl, Marietje Schaake, Johannes Cornelis van Baalen, Cecilia Wikström, Valentinas Mazuronis
w imieniu grupy ALDE
Miguel Urbán Crespo, Marie-Christine Vergiat, Merja Kyllönen, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Dimitrios Papadimoulis, Stelios Kouloglou, Kostadinka Kuneva, Lola Sánchez Caldentey, Tania González Peñas, Estefanía Torres Martínez, Xabier Benito Ziluaga
w imieniu grupy GUE/NGL
Jordi Solé, Maria Heubuch
w imieniu grupy Verts/ALE
Rolandas Paksas, Piernicola Pedicini, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
w imieniu grupy EFDD

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Madagaskaru
(2017/2963(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Madagaskaru, a w szczególności rezolucję z dnia 7 maja 2009 r.[1], z dnia 11 lutego 2010 r.[2] i z dnia 9 czerwca 2011 r.[3] oraz misję informacyjną Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, która udała się na Madagaskar w dniach 10–11 lipca 2010 r.,

– uwzględniając informacje przekazane przez WHO w dniu 2 listopada 2017 r. i dotyczące niedawnego wybuchu epidemii dżumy,

– uwzględniając uwagi podsumowujące Komitetu Praw Człowieka ONZ z dnia 22 sierpnia 2017 r. w sprawie czwartego sprawozdania okresowego Madagaskaru,

– uwzględniając oświadczenie specjalnego sprawozdawcy ONZ Johna H. Knoxa z października 2016 r. w sprawie zakończenia jego misji na Madagaskarze,

– uwzględniając nadzwyczajny szczyt Południowoafrykańskiej Wspólnoty Rozwoju (SADC) w sprawie Madagaskaru, który odbył się w dniu 20 maja 2011 r., a także plan działania zaproponowany przez zespół mediacyjny SADC po zniesieniu sankcji wobec Madagaskaru przez UE, Unię Afrykańską oraz SADC,

– uwzględniając sprawozdanie specjalnego sprawozdawcy z dnia 26 kwietnia 2017 r. w sprawie zobowiązań z zakresu praw człowieka związanych z korzystaniem z bezpiecznego, czystego, zdrowego i zrównoważonego środowiska naturalnego, będące następstwem jego wizyty na Madagaskarze,

– uwzględniając art. 8 i art. 9 zmienionej umowy z Kotonu,

– uwzględniając konstytucję Madagaskaru,

– uwzględniając Wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka oraz Wytyczne UE w sprawie praw człowieka dotyczące wolności wypowiedzi w internecie i poza nim,

– uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,

– uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP), podpisany przez Madagaskar w 1969 r. i ratyfikowany w 1971 r.,

– uwzględniając Afrykańską kartę na rzecz demokracji, wyborów i dobrych rządów,

– uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,

[1] Dz.U. C 212E z 5.8.2010, s. 111.
[2] Dz.U. C 341E z 16.12.2010, s. 72.
[3] Dz.U. C 380E z 11.12.2012, s. 129.

– uwzględniając 120. sesję Komisji Praw Człowieka, która odbyła się w Genewie i w ramach której w dniach 10–11 lipca 2017 r. dokonano przeglądu czwartego sprawozdania okresowego Madagaskaru z realizacji Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych,

– uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że po pięcioletnim okresie zawirowań politycznych, w trakcie którego darczyńcy wstrzymali programy pomocy rozwojowej, Madagaskar przeprowadził w październiku 2013 r. wiarygodne i demokratyczne wybory parlamentarne oraz w grudniu 2013 r. wybory prezydenckie, w wyniku których Hery Rajaonarimampianina został wybrany na prezydenta; mając na uwadze, że sytuacja polityczna pozostaje niestabilna, chociaż wznowienie stosunków z krajami-darczyńcami usunęło wszelkie ograniczenia w zakresie współpracy z nowym rządem;

B. mając na uwadze, że powstał nowy kodeks prasowy, który został ostro skrytykowany przez malgaskich dziennikarzy, gdyż powołuje się na kodeks karny w odniesieniu do wyroków dotyczących przestępstw prasowych, co może prowadzić do kryminalizacji zawodu dziennikarza; mając na uwadze, że sytuacja uspokoiła się, ale nie wydaje się zmierzać we właściwym kierunku;

C. mając na uwadze, że co do zasady wybory prezydenckie mają się odbyć w przyszłym roku, chociaż nie wyznaczono jeszcze żadnej daty; mając na uwadze, że malgaski prezydent opowiedział się za reformą konstytucyjną, która umożliwi mu pozostanie u władzy w okresie wyborczym, i przejawił chęć wypaczenia proponowanych poprawek do ordynacji wyborczej przygotowanych przez krajową niezależną komisję wyborczą, ekspertów, społeczeństwo obywatelskie i opozycję; mając na uwadze, że deklaracje te zostały zakwestionowane przez jego przeciwników politycznych i niektórych przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, którzy obawiają się, że może to stanowić próbę opóźnienia wyborów i utrzymania przez prezydenta władzy poza mandatem konstytucyjnym; mając na uwadze, że prawdopodobnie zwiększy to napięcia w już i tak niestabilnym kontekście politycznym;

D. mając na uwadze, że dyrektor regionalny Amnesty International ds. Afryki Południowej oświadczył w dniu 10 lipca 2017 r., iż sytuacja Madagaskaru w zakresie praw człowieka gwałtownie się pogorszyła w wyniku rażącego lekceważenia rządów prawa; mając na uwadze, że ponad 50 % wszystkich więźniów jest przetrzymywanych w aresztach prewencyjnych bez procesu, a przypadki łamania prawa, takie jak egzekucje pozasądowe wykonywane przez policję oraz więzienie obrońców praw człowieka, są spowodowane brakiem wolnego i sprawiedliwego dostępu do wymiaru sprawiedliwości;

E. mając na uwadze, że Amnesty International udokumentowała również doniesienia dotyczące domagających się zemsty funkcjonariuszy organów ścigania po przypadkach samosądów; mając na uwadze, że w lutym 2017 r. policjanci rzekomo spalili pięć wiosek w Antsakabary po tym, jak dwóch ich kolegów zostało rzekomo zabitych przez ich mieszkańców, a starsza kobieta zmarła z powodu oparzeń podczas ataku, ponieważ nie była w stanie uciec; mając na uwadze, że policja prowadzi obecnie dochodzenie w

sprawie tego podpalenia, mimo że jest w nie zamieszana;

F. mając na uwadze, że dziennikarzy i obrońców praw człowieka spotyka zastraszanie i prześladowania ze strony władz, które próbują uciszyć ich działania i utrudnić im pracę dochodzeniową lub związaną z prawami człowieka; mając na uwadze, że od wyborów w 2013 r. wiele placówek medialnych zostało zlikwidowanych i poddanych cenzurze wynikającej z „poszanowania praworządności” oraz imperatywu „oczyszczenia krajobrazu audiowizualnego”, forsowanych przez Ministerstwo Łączności;

G. mając na uwadze, że w 2013 r. Konferencja Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) przyjęła plan działania dla Madagaskaru, w którym zobowiązała ten kraj do wzmożenia wysiłków w zakresie egzekwowania prawa i wprowadzenia embarga na wywóz wszelkich zapasów drewna; mając na uwadze, że od tego czasu sekretariat CITES i Stały Komitet CITES wielokrotnie stwierdzał, iż Madagaskar nie stosuje się do tego planu działania; mając na uwadze, że według sekretariatu CITES w zakresie nielegalnego pozyskiwania drewna i naruszania przepisów dotyczących ochrony środowiska na Madagaskarze panuje powszechna bezkarność; mając z drugiej strony na uwadze, że osoby sprzeciwiające się nielegalnemu pozyskiwaniu drewna zostały skazane przez sądy, które są poważnie zagrożone korupcją;

H. mając na uwadze, że Madagaskar jest jednym z najbardziej wyjątkowych pod względem ochrony środowiska naturalnego miejsc na świecie, ale jest też najbiedniejszym krajem na świecie niebędącym w stanie wojny, gdzie 92 % ludności żyje za mniej niż 2 dolary dziennie, zajmującym 154. miejsce na 188 według wskaźnika rozwoju społecznego;

I. mając na uwadze, że nielegalny handel drewnem i gatunkami zwierząt stanowi poważne zagrożenie dla środowiska naturalnego i różnorodności biologicznej Madagaskaru, jak również dla praw środowiskowych jego mieszkańców; mając na uwadze, że wpływ przemysłu wydobywczego na środowisko i brak przejrzystości w zarządzaniu tym przemysłem często szkodzi lokalnym społecznościom i ich zrównoważonemu rozwojowi; mając na uwadze, że sieci przemytnicze mają domniemane powiązania z przestępczością zorganizowaną, co zagraża demokratycznym rządom w kraju; mając na uwadze, że według specjalnego sprawozdawcy ds. praw człowieka i środowiska nielegalny wyrąb szlachetnych drzew i handel nimi oraz koncesje górnicze są ściśle związane z przemocą wobec miejscowej ludności;

J. mając na uwadze, że działacz ekologiczny Clovis Razafimalala, który potępił nielegalny handel i wykorzystywanie palisandru oraz innych rodzajów drewna, od dnia 16 września 2016 r. jest pozbawiony wolności na podstawie sfingowanych zarzutów dotyczących buntu, niszczenia dokumentów i towarów publicznych oraz podpalenia, mimo rażącego braku dowodów; mając na uwadze, że obrońca praw człowieka i środowiska naturalnego Raleva został aresztowany w dniu 27 września 2017 r. pod zarzutem „używania fałszywego tytułu” podczas kwestionowania działalności spółki górniczej zajmującej się wydobyciem złota po tym, jak zakazano działalności wydobywczej z powodu degradacji środowiska naturalnego; mając na uwadze, że w dniu 26 października 2017 r. Raleva został skazany na karę dwóch lat pozbawienia

wolności w zawieszeniu; mając na uwadze, że Augustin Sarovy, dyrektor organizacji pozarządowej zajmującej się zwalczaniem handlu palisandrem, został zmuszony do ucieczki do Europy z powodu otrzymywanych gróźb śmierci;

K. mając na uwadze, że Fernand Cello, dyrektor radiowy znany z dochodzeń w sprawach dotyczących kwestii sensytywnych, takich jak nielegalne wydobycie szafiru, został w dniu 6 maja 2017 r. postawiony przed sądem pod zarzutem „fałszerstwa i posługiwania się fałszerstwami”; mając na uwadze, że Reporterzy bez Granic (RSF) potępili takie surowe traktowanie dyrektora Radio Jupiter przez władze regionu na podstawie fałszywych zarzutów przedstawionych przez osoby zamieszane w dochodzenia, które prowadził ten dyrektor;

L. mając na uwadze, że aresztowanie Claudine Razaimamonjy z inicjatywy Bianco (Bureau Indépendant Anti-Corruption – Niezależnego Biura Antykorupcyjnego) za sprzeniewierzenie środków publicznych w kilku gminach stało się sprawą państwową, ponieważ jest ona bliskim sojusznikiem i doradcą głowy państwa, Hery’ego Rajaonarimampianiny; mając na uwadze, że przed jej aresztowaniem żandarmeria wezwała na przesłuchanie Jacqueline Raharimanantsoę Saholiniainę, Sylvie Randriantsarę Linah i Claudine Razaimamonjy; mając na uwadze, że jak się okazuje, te trzy kobiety to jedna i ta sama osoba, Claudine Razaimamonjy, która nigdy nie odpowiedziała na wezwanie do przesłuchania;

M. mając na uwadze, że „sprawa Claudine” wywołała otwarty konflikt między rządem a władzą sądowniczą, a minister sprawiedliwości osobiście wezwał publicznie do uwolnienia Claudine Razaimamonjy, aby uniknąć przedłużania jej aresztu policyjnego; mając na uwadze, że unia sędziowska oświadczyła, iż jest urażona stanowiskiem i bezpośrednim zaangażowaniem rządu w tę sprawę, powołując się na rozdział władzy i podkreślając, że sprawa ta nie ma żadnego związku z polityką; mając na uwadze, że w tym roku sędziowie trzykrotnie strajkowali, aby potępić powtarzające się zastraszanie i ingerencje rządu w ich działania oraz aby zaznaczyć swoją niezależność;

N. mając na uwadze, że od lat 1980. Madagaskar co roku doświadcza epidemii, jednak ostatni jej wybuch, który nastąpił w sierpniu 2017 r., był szczególnie gwałtowny i dotknął większe miasta oraz obszary nieendemiczne; mając na uwadze, że odnotowano ponad 1800 przypadków zachorowań i 127 zgonów; mając na uwadze, że według WHO tegoroczny niezwykły charakter epidemii i jej szybkie rozprzestrzenianie się wynika z pogorszenia się systemu opieki zdrowotnej, co jest związane z kryzysem społeczno-politycznym, który dotknął kraj w ostatnich latach; mając na uwadze szacunki WHO, według których ryzyko ewentualnego dalszego rozprzestrzeniania się epidemii dżumy w skali kraju pozostaje wysokie;

O. mając na uwadze, że dominacja zwyczajowych praw w tym kraju sprzyja szkodliwym tradycyjnym praktykom, w tym aranżowanym i wymuszonym małżeństwom oraz małżeństwom dzieci; mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta nadal padają ofiarą przemocy seksualnej lub innej przemocy fizycznej, podczas gdy wskaźniki zgłaszania takich przypadków są niskie, a do ścigania dochodzi rzadko; mając na uwadze, że aborcja na Madagaskarze jest nadal zakazana na mocy przestarzałej ustawy z 1920 r.; mając na uwadze, że każdego dnia około dziesięciu kobiet umiera w trakcie porodu;

mając na uwadze, że zakaz aborcji może prowadzić do potajemnych i niebezpiecznych zabiegów przerywania ciąży przez osoby nieposiadające kwalifikacji medycznych;

1. z zadowoleniem przyjmuje przywrócenie rządów prawa wraz z wyborami w październiku i grudniu 2013 r; przypomina władzom Madagaskaru, a przede wszystkim jego prezydentowi, o ich odpowiedzialności za przestrzeganie i ochronę praw obywateli w całym kraju, w tym zapobieganie wszelkim nadużyciom i zbrodniom, a także za pełnienie misji sprawowania rządów w ścisłym poszanowaniu praworządności; wzywa je do podjęcia wszelkich niezbędnych środków gwarantujących korzystanie z podstawowych wolności obywatelskich, w tym wolności wypowiedzi;

2. wyraża nadzieję, że nadchodzące wybory odbędą się w pokojowym i spokojnym klimacie, tak aby były demokratyczne i przejrzyste; podkreśla, że należy zachować porządek konstytucyjny i stabilność polityczną oraz że jedynie dialog i budowanie konsensusu między wszystkimi podmiotami politycznymi może zagwarantować terminowe i wiarygodne wybory w 2018 r.; wzywa społeczność międzynarodową do podjęcia wszelkich możliwych kroków w celu zapewnienia uczciwego i wolnego procesu wyborczego przed wyborami prezydenckimi w 2018 r.;

3. wyraża zaniepokojenie w związku z powszechnością samosądów i zaangażowaniem funkcjonariuszy organów ścigania w przypadki zabójstw pozasądowych; wzywa do przeprowadzenia niezależnego i bezstronnego dochodzenia w sprawie spalenia pięciu wiosek w Antsakabary, wraz z zagwarantowaniem ofiarom bezpieczeństwa przed wszelkimi atakami odwetowymi, jeżeli przedstawią dowody w tej sprawie; wzywa malgaskie władze do systematycznego prowadzenia bezstronnych dochodzeń w sprawie egzekucji pozasądowych, do ścigania sprawców i do zapewnienia rodzinom ofiar odpowiedniego odszkodowania;

4. wzywa malgaskie władze do przestrzegania zobowiązań wynikających z konwencji CITES, w tym poprzez znaczne wzmocnienie skutecznego egzekwowania przepisów dotyczących nielegalnego pozyskiwania drewna i handlu nim;

5. z zadowoleniem przyjmuje trwający przegląd kodeksu górniczego i wzywa rząd do dopilnowania, by zmieniony kodeks spełniał międzynarodowe wymogi, takie jak uprzednia ocena i konsultacje z większością zainteresowanych osób, dostęp do środków zaradczych i minimalizacja szkód w środowisku; wzywa rząd, aby dokonał przeglądu zezwoleń na wydobycie wydanych przez rząd tymczasowy i zawiesił zezwolenia niezgodne z dekretem MECIE;

6. potępia arbitralne aresztowania dziennikarzy, obrońców praw człowieka i działaczy na rzecz ochrony środowiska na podstawie sfabrykowanych zarzutów; apeluje o definitywne zaprzestanie prześladowań i zastraszania, potępia środki podjęte wobec środków przekazu przed ostatnimi wyborami i wzywa do pełnego przywrócenia wszystkich swobód obywatelskich i zbiorowych; wzywa rząd Madagaskaru do uchylenia restrykcyjnych elementów kodeksu prasowego;

7. apeluje do rządu Madagaskaru o umożliwienie wymiarowi sprawiedliwości przeprowadzenia normalnego i niezależnego postępowania w „sprawie Claudine” oraz

we wszystkich przypadkach czynnej i biernej korupcji; podkreśla, że polityka nie powinna ingerować w sądownictwo i że Bianco powinno móc swobodnie prowadzić dochodzenia w sprawach korupcyjnych; nalega na ścisłe przestrzeganie zasady rozdziału władzy i podkreśla, że niezawisłość i bezstronność sądownictwa musi być zagwarantowana w każdych okolicznościach; domaga się, by władze Madagaskaru podwoiły wysiłki na rzecz walki z korupcją i bezkarnością w kraju oraz zadbały o to, by wszystkie przypadki korupcji zostały osądzone;

8. wyraża zaniepokojenie wzrostem aktywności zagranicznych kaznodziejów, którzy zmuszają uczniów do przechodzenia na ekstremistyczną formę islamu;

9. podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie muszą inwestować w zapewnianie wsparcia i ochrony obrońcom praw człowieka, którzy są kluczowymi podmiotami zrównoważonego rozwoju, w tym za pomocą pilnych dotacji w ramach funduszu nadzwyczajnego Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR) przeznaczonego dla zagrożonych obrońców praw człowieka;

10. wzywa przedsiębiorstwa transnarodowe do poszanowania praw człowieka i zasady należytej staranności, określonych w wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka;

11. wzywa UE do zwrócenia uwagi i zadbania o to, by przygotowania do nadchodzących wyborów prezydenckich były otwarte, przejrzyste i akceptowane przez wszystkich, w tym za sprawą dwuletniego pakietu wsparcia dla ustaleń wyborczych;

12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, Radzie, Radzie Ministrów AKP-UE, rządowi Madagaskaru, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, Południowoafrykańskiej Wspólnocie Rozwoju oraz Komisji Unii Afrykańskiej.